

[Nina Andersen.]

seksualhygiejnisk Raadgivning i tilstrækkeligt Antal oprettes og drives under formaalstjenlige Former."

Man vil altsaa se, at den Kommission, som var nedsat for at drøfte Befolknings-spørgsmaalet, netop gaar ind for seksuel Oplysning. Den afviser den billige Maade at løse Befolknings-spørgsmaalet paa, at man siger, at der maa ingen Forebyggelse finde Sted, og saa maa Befolkningen tage de Børn, der kommer, og siger tværtimod — og det synes jeg er det opløftende ved den svenske Befolkningskommission —, at det er det bevidste Forældreskab, som maa fremelskes, og Samfundet maa anerkende dette bevidste Forældreskab derved, at man skaffer den tilstrækkelige økonomiske Basis for alle de Hjem, som har Børn.

Jeg vil ogsaa gerne understrege, at jeg ikke vil tro paa, at de Mennesker, som har underskrevet Henvendelsen fra de kirkelige Foreninger, ikke har sat sig ind i, hvad Ministeren udtalte her i Tinget under første Behandling med Hensyn til Ændringen af § 1, Stk. 1. Justitsministeren sagde nemlig, at hvis man skrev: „naar Svangerskabsafbrydelse er nødvendig for at afværge en begrundet Fare for Kvindens Liv og Helbred“, stod der i Virkeligheden det samme indholdsmæssigt, som der staar nu. Jeg vil fortsat tro paa, at de Mennesker, som har underskrevet Henvendelsen, ogsaa har vidst, at dette var sagt.

Der er en enkelt Ting, som jeg synes det vil være rigtigt at understrege. Det er fra et Par Sider blevet fremhævet, at dersom der oprettes Klinikker for seksuel Oplysning, vil det offentlige dermed tage Ansvaret for Ungdommens erotiske Handlinger. Jeg synes, det er en meget overfladisk og tom Betragtning, at der kun skulde være Tale om et Ansvar, naar de erotiske Handlinger har Besvangring til Følge. Ungdommen ved ogsaa godt, at saaledes forholder det sig slet ikke. Naar man i mange Aar har levet blandt Ungdommen og har været saa nær inde paa Livet af den, som man har været, naar man i 5 Maaneder har boet sammen med unge Kvinder paa en Højskole, hvor man taler frit ud om mange Ting, saa ved man, at selv de unge, som ser allerfriest paa de seksuelle Forbindelser, har Forstaa-

elsen af, at der ogsaa er Tale om et Ansvar, selv om man ikke faar Børn.

Til det ærede Medlem Hr. Hartel vil jeg for en Ordens Skyld sige, at der ikke er nogen Forbindelse mellem Preisler Knudsens Artikel og Ændringsforslag Nr. 4, alene af den Grund, at Ændringsforslag Nr. 4 blev fremsat betydeligt tidligere, end den paagældende Artikel forelaa uddelt her i Rigsdagen.

Til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen skal jeg sige, at det forekommer mig meget billigt at ville motivere Udeladelsen af Seksualklinikker i det kommunistiske Forslag med, at det er, fordi man ønsker Spørgsmaalet om Mødrehjælp og Seksualklinikker løst samtidig. Nej, lad os være ærlige og slaa fast, at det er, fordi Forslag herom er fremsat i et socialdemokratisk Forslag. Jeg har for en 3—4 Aar siden været i den Situation, at jeg blev, jeg havde nær sagt overrendt af kommunistiske Kvinder, der bad mig om dog endelig at holde fast ved mine allerede dengang fremsatte Ønsker om Oprettelse af offentlige Raadgivningsklinikker med Hensyn til det seksuelle Spørgsmaal. Da var det noget saa storartet, hvis bare det offentlige vilde oprette saadanne Klinikker, da maatte man eventuelt faa Sygekasserne til det o. s. v., o. s. v.; men nu, da der er Mulighed for at faa det gennemført efter Forslag fra Regeringen, saa duer det ikke mere. Det er et rent politisk Standpunkt, det kommunistiske Parti her indtager, og jeg tror ikke, at det har noget med Løsningen af Spørgsmaalet om Mødrehjælpen at gøre.

Selv om det foreliggende Lovforslag ikke indeholder en Løfteparagraf om Udvidelse af Mødre- og Børneforsorgen, saadan som det russiske Forslag gør det — det russiske Forslag træder i Kraft i 1936, men de forskellige Foranstaltninger skal først være gennemført i 1939, saaledes at der altsaa er givet en betydelig Frist til Gennemførelsen deraf, en Frist, som maaske er længere end den Tid, der vil gaa her i Landet, inden vi faar oprettet tilstrækkeligt i saa Henseende —, selv om vort Forslag, som sagt, ikke indeholder en saadan Løfteparagraf, saa er Lovforslaget efter min Mening i sig selv et Løfte til den danske Befolkning og først og fremmest et Løfte til de danske Mødre.